

מ"ת 20451/06/16 - מדינת ישראל נגד דור עובד

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 20451-06-16 מדינת ישראל נ' עובד(עציר)
תיק חיצוני: 239501/2016

בפני כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ, ס. נשיא
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים דור עובד (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד דוד הלוי

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת אגרופן לפי סעיף 186 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). זוהי בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. על פי עובדות כתב האישום, ביום 5.6.16 הנאשם רכש בחנות "spy shop" ברחוב אבן גבירול בתל אביב מוצרים שונים. לאחר מכן בסמוך לשעה 20:00 נמצא הנאשם בשדרות הראל במבשרת ציון כשהוא מחזיק בשקית ובה אגרופן פלסטיק בצבע שחור, אקדח גז מדמיע בעל שני מכלים, משקפי עזר לראיה מאחור, סוללה ומכשיר המשמש לעיוות קול.

בבקשת המעצר נטען כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב, כי קיימת מסוכנות בהחזקת אגרופן בטבורה של עיר, וכי המסוכנות עולה גם מעברו של המשיב, שאליו אתייחס בהמשך.

ב"כ המשיב טען כי יש לדחות את הבקשה מאחר שהמעשים המיוחסים למשיב אינם מגיעים כלל כדי עבירה פלילית, כך שאין ראיות לכאורה לביצוע עבירה. בנוסף טען בעניין עילה וחלופה.

ראיות לכאורה - האם בוצעה עבירה

2. ב"כ המשיב לא חלק על העובדה שהמשיב החזיק בפריטים המתוארים בכתב האישום, אולם לטענתו הפריט שהמבקשת רואה בו אגרופן (להלן: המכשיר) איננו אגרופן ועל כן אין בהחזקתו עבירה.

3. סעיף 186 לחוק העונשין אוסר על החזקת אגרופן, אולם אינו מגדיר מהו אגרופן. בע"פ (באר שבע) 9058-10-11, מדינת ישראל נ' ירוסלב מזריאני, נדונה השאלה איזה כלי יחשב כאגרופן, בהסתמך על שלושה מבחנים:

על פי **פרשנות לשונית**, בית המשפט ציטט את ההגדרה המילונית של אגרון וקבע כי יש לפרש אגרון במשמעותו הפונקציונאלית, ככלי המיועד להכות, הווה אומר כל כלי המעצים מכה (פיסקה 7 לפסק הדין). על פי **תכלית החקיקה**, מטרת החוק הנלמדת גם ממיקומו של הסעיף הרלוונטי בחוק העונשין היא מיגור התופעה השלילית של החזקת כלים המסוכלים לפצוע ולהזיק, ובכלל זה שימוש בכלי נשק קרים - סכין ואגרון (פיסקה 8 לפסק הדין הנ"ל). אותה מסקנה עולה גם **ממבחן השימוש** הנעשה בכלי, כאשר נפסק בע"פ 187/76, מדינת ישראל נ' אברהם אסרף, פ"ד לא(1)150, כי כל כלי העלול לסייע לצורך חבלה הוא נשק קר, בין אם יוצר או לא יוצר לצורך כך.

4. בתיק החקירה מספר צילומים של המכשיר ושל אריזתו. בהעדר חוות דעת מומחה או ראיות אחרות, יש ללמוד על אופיו של החפץ על פי מהותו ושימושו, ככל שניתן ללמוד עליהם מחומר החקירה.

צילום המכשיר מעיד על אופן השימוש בו: המכשיר מיועד על ידי החזקתו על כף היד כאשר מבנה המכשיר המעוקל בשני צדדיו מוסיף תמיכה ויציבות באחיזתו. בקצה המכשיר צורת דוקרן היכולה לשמש לדקירה. בחומר החקירה קיים גם צילום של המכשיר באריזתו, המכשיר מכונה "hand shock", ובעברית נכתב על תווית הפרטים והמחיר של החנות "הנד שוק - אגרון". בגב האריזה מופיע צילום הדגמה של השימוש במכשיר, ובו נראה המשתמש מצמיד את המכשיר לידו של אדם אחר.

אני סבורה שעל פי מראהו של המכשיר, כינויו בחנות והדגמת השימוש בו מדובר באגרון.

המשיב בהודעתו נחקר ומסר כי הולם היד הוא כלי להגנה עצמית, ומשמש למקרי חטיפה ומקרים לאומניים (הודעת המשיב שורות 22, 23, 41, 49, 55). את רכישת הגז הסביר המשיב בכך שהוא מחזיק גז למקרה שינסו לחטוף אותו (שורה 57), ומעבד הקולות הוא "שטויות בשביל לצחוק עם אחותו הקטנה" (שורה 86 להודעה). שווי המכשיר לשינוי קול 180 ₪ (שורות 93, 94).

5. טענת ההגנה העצמית מהווה חרב פיפיות, שכן יש בה הודאה בכך שמטרת השימוש בכלי היא למצבים של עימות פיזי, במטרה לפגוע ביריב. ואילו השאלה אם מדובר בהגנה עצמית אם לאו, היא שאלה תלוית סיטואציה, כך שלא ניתן להגדיר מראש את הכלי כמשמש להגנה עצמית בלבד.

לנוכח כל האמור אני סבורה שקיימות ראיות לכאורה לעבירה של החזקת אגרון.

עילת מעצר

6. העבירה של החזקת סכין או אגרון נושקת לעבירות אלימות ועשויה כשלעצמה להצביע על מסוכנות.

במקרה זה מדובר ברכישה והחזקה של המכשיר יחד עם מספר פריטים אחרים, כולל אקדח גז ומכשיר לשינוי קול. אמנם אין איסור על החזקתם של מכשירים אלו, אולם צירופם יחד עלול להעיד על כוונה לעשות בהם שימוש

באופן המצביע על מסוכנות.

7. המשיב הוא יליד 1991, ועל אף גילו הצעיר ריצה כבר מספר תקופות מאסר המצטברות יחד לכדי שנים. למשיב שתי הרשעות קודמות בעבירות של החזקת אגרופן או סכין, וכן מאסר על תנאי בר הפעלה על עבירה זו. כמו כן לחובתו מספר הרשעות בעבירות איומים. בסעיפים 6 ו-7 לבקשת המעצר מפורטים עובדותיהן של חלק מההרשעות, המצביעים על מסוכנות רבה. לנוכח נסיבות אלו עולה מסוכנות גם מהחזקת יתר הפריטים המפורטים בכתב האישום, אשר עלולים לשמש לביצוע מעשי תקיפה ואיומים. על כן אני סבורה שקיימת עילת מעצר של מסוכנות.

8. באשר לחלופת מעצר, למשיב הרשעות רבות בעבירות של הפרת הוראה חוקית, וכן הרשעת בניסיון לבריחה ממעצר, כניסה לשטח סגור, הפרעה לשוטר ועוד. בנסיבות אלו לא ניתן לתת אמון במשיב ולשחררו לחלופת מעצר.

9. שקלתי אם יש מקום להפנות את המשיב לקבלת תסקיר של שירות המבחן, אולם אני סבורה כי בשל ריבוי ההרשעות בעבירות שכל מהותן מנוגדת לכיבוד החלטות של בית המשפט, לא ניתן לתת אמון במשיב, כך שגם חלופה שבנסיבות אחרות ניתן היה לשקול אינה מתאימה במקרה זה.

לאור האמור אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, ג' סיוון תשע"ו, 09 יוני 2016, בנוכחות הצדדים.